

[Axel Dam.]

Jeg vilde være tilfreds med, om den af det ærede Medlem Fru Elna Munch fremsatte Henstilling om en velvillig Behandling af Ideerne i dette Forslag kom til praktisk Udførelse i et Udvalg, da jeg, som sagt, tror, at det slet ikke er for tidligt, at der kommer en Drøftelse i Gang af dette Spørgsmaal, som dog indeholder mange Ting af stor principiel Værdi for Fremtidens Kultur. En anden Ordning end den nuværende maa man dog efterhaanden komme til, da den i hvert Fald har vist sig paa mange Maader at være utilfredsstillende.

Jeg slutter mig ganske til den Kritik, der er fremsat over den Behandling, som er blevet Redaktør Reventlow til Del; ogsaa i nogen Grad med Hensyn til den Behandling, der er blevet Gunnar Gunnarsson til Del, skønt jeg finder, at de to Skolemænds Kritik, Udstregninger o. s. v. var saare vel forsvarlige ud fra et pædagogisk Synspunkt. Derimod finder jeg det ikke forsvarligt eller rigtigt, at han faar Opfordring til at tale, svarer ja og saa derefter slet intet Svar faar. Jeg synes, at ogsaa Radiofoniens Ledelse maa komme ind paa at vise almindelig Høflighed overfor de Mennesker, den henvender sig til.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere, der med mig er enige i, at dette Lovforslag ikke bør nyde Fremme.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa en yderligere Debat om Lovforslaget, men det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch fremkom med det Spørgsmaal, hvorvidt der ikke kunde gøres Redaktør Reventlow en Undskyldning fra Radioraadets eller fra Ministeriets Side — jeg forstaar ikke rigtig fra hvis. Hvad Ministeriet angaar, maa jeg henholde mig til det Svar, som Ministeriet een Gang har givet; der er ikke fremkommet noget senere, der kan foranledige Ministeriet til at give noget andet Svar. Spørgsmaalet har igen været til Drøftelse i Radioraadet efter en Henvendelse til mig fra Redaktør Reventlow, der er indhentet en fornyet Udtalelse fra Radioraadet, og derefter stiller Forholdet sig saaledes, at Paastand staar imod Paastand med Hensyn til Spørgsmaalet, om Redaktør Reventlow har afvist at ville foretage Ændringer i sit Foredrag. Naar Forholdet stiller sig saaledes, kan jeg ikke gaa længere, end jeg er gaaet i Ministeriets første Svar; deri kan jeg ikke føje hverken det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch eller det ærede Medlem Fru Elna Munch, og jeg kan altsaa heller ikke føje

det ærede Medlem Fru Elna Munch i at udsende noget gennem Radioen. Dette Forhold ordnes nu vist bedst ved en endelig Skrivelse fra Ministeriet til Redaktør Reventlow, og derefter maa saa denne Diskussion mellem Ministeriet og Redaktør Reventlow betragtes som afsluttet. Jeg tror i øvrigt, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har gjort Redaktør Reventlow en daarlig Tjeneste ved paa ny at drage det frem her i Salen, thi de Erklæringer, der er givet af Radioledelsens Folk, staar fuldt ved Magt endnu, uden at der er rokket en Tøddel ved det, som jeg læste op under den Behandling, der fandt Sted her sidst. Jeg skal med disse Ord paa ny fraraade at gennemføre dette Lovforslag.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Den højtærede Trafikminister sagde i sine Bemærkninger, hvad der er rigtigt, at Paastand staar mod Paastand i dette Spørgsmaal, og den højtærede Minister bemærkede nu til mig, at jeg ikke har gjort Redaktør Reventlow nogen Tjeneste ved at fremdrage Sagen ved denne Lejlighed. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at det eneste Forsvar, som den højtærede Minister havde at fremføre, da vi sidst, ved Finanslovens anden Behandling, var inde paa Spørgsmaalet, var dette, at et Forslag om Ændringer var blevet afvist af Redaktør Reventlow. Nu er Sagen imidlertid den, at det i det hele taget var en meget slet Behandling, man havde givet Redaktør Reventlow, og nu at afvise den Kritik, der fremføres heroverfor, med at rejse dette Sidespørgsmaal om Ændringer er i Virkeligheden at ville tale om noget andet end det, det drejer sig om. I de Skrivelser, som Radiofoniledelsen sendte Redaktør Reventlow i de paagældende Dage, er der overhovedet ikke Tale om Ændringer. Der er Tale, først om en Afvisning, idet man siger, at man aldrig giver Motivering af en saadan, og derefter om en Afvisning med den Motivering, at Foredraget vilde medføre internationale Forviklinger. Man kan saa efter min Mening ikke bagetter med Rette dreje det over til det meget tvivlsomme Spørgsmaal, hvordan Ordene er faldet i en Telefonsamtale, om man overhovedet der har drøftet Muligheden af Ændringer. Her staar Paastand mod Paastand, men det er efter min Mening uberettiget i hele denne Sag at ville skubbe dette Spørgsmaal frem, som Radiofoniledelsen i sin